

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

מספר פל"א 1086/2018

לפני כבוד השופט אלכס אחטר

פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

משה לוי ת"ז 059086751

הנאשם

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דורית לוי פרנק
הנאשם: בעצמו
ב"כ הנאשם: עו"ד עמיקם שוחט

פרוטוקול

הכרעת דין

א. כתב האישום ותשובת הנאשם

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ולפיו, ביום 16.10.17 סמוך לשעה 11:35, רכב הנאשם על אופניים חשמליים ברחוב רמב"ם בחדרה, מדרום לצפון, כשבכיוון נסיעתו צומת הרחובות רמב"ם ולבזובסקי. הכביש במקום דו סיטרי, חד מסלולי, עם נתיב ברוחב של 6 מטרים לכל כיוון. בצומת שלושה מעברי חצייה.
הנאשם התקרב אל הצומת ברכיבה על האופניים במהירות של כ- 24 קמ"ש. בהתקרבו אל מעבר החצייה הראשון בכיוון נסיעתו, הבחין הנאשם בפיוטר אלפייב (המנוח) יליד 23.6.1930 כשהוא עומד לפני מעבר החצייה על שפת המדרכה ומשוחח עם אנשים במקום. למרות זאת, המשיך הנאשם בנסיעה לעבר מעבר החצייה בלא שהאט את מהירות נסיעתו כדי אפשרות של עצירת האופניים לפני מעבר החצייה. בשלב זה, החל המנוח בחציית הכביש במעבר החצייה ממזרח למערב ומימין לשמאל בכיוון רכיבת הנאשם. הנאשם אשר לא הבחין בדבר, על אף שיכול וצריך היה להבחין בכך, המשיך ברכיבה רציפה בלא שהאט ממהירותו על מנת לאפשר למנוח לחצות את הכביש.
לאחר שחצה המנוח מרחק של כשני מטרים, פגע הנאשם עם האופניים במנוח שנפל ונחבל.

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגע המנוח ונגרמו לו שברים בגולגולת, דימום מוחי והמטומה
2 סבדרלית. ביום 1.11.17 נפטר המנוח במהלך אשפוזו בבית החולים לאחר שהתדרדר מצבו עקב
3 פציעתו בתאונה.
4 התאונה ומותו של המנוח נגרמו בשל נהיגתו של הנאשם בקלות ראש, ברשלנות ובחוסר זהירות אשר
5 לא היה ער למתרחש בכיוון נסיעתו, לא האט ממהירות נסיעתו עד כדי עצירה בהתקרבו למעבר חציה,
6 מקום בו עמד אדם על שפת המדרכה לפני מעבר החציה ולא הבחין בחציית המנוח את הכביש למרות
7 שיכול וחייב היה להבחין בה.

8
9 לאור האמור, הואשם הנאשם בביצוע עבירה של **גרום מוות ברשלנות** – לפי סעיפים 64 ו-40 לפקודת
10 התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

11
12 בתשובה לכתב האישום באמצעות בא כוחו, הודה הנאשם בהימצאותו במקום ובזמן האירוע והכיר
13 בתוצאותיו אך כפר באחריותו לתאונה (ר' עמ' 2 לפרוטוקול, ש' 11-14). על כן, התיק נקבע להישמע
14 בפניי ומדיוני ההוכחות נתבררו הראיות הבאות.

ב. פרשת התביעה

15
16 מטעם המאשימה העידו לפניי הבוחן המשטרתי, השוטר אשר הגיע ראשון לזירה וכן עד שנמצא
17 במקום התאונה. כמו כן הוגשו מספר מוצגים וביניהם דוחות פעולה של הבוחן והדוח המסכם, לוחות
18 תצלומים מזירת התאונה ביום התאונה, חישובים, שרטוטים ושחזורים שערך הבוחן, הודעות הנאשם
19 וכן תיעוד רפואי של המנוח לאחר התאונה.

20
21 עיקר עדות מר גדעון ספקטור – העד הינו שוטר סיור אשר ערך את דוח הפעולה מיום 16.10.17 שהוגש
22 וסומן ת/1. לפי הדוח, בשעה 11:29 ספקטור הגיב לדיווח על "תאונת דרכים בין שני רוכבי אופניים
23 פצוע אחד מדמם בראש" ברחוב רמב"ם חדרה ב"בית ספר תחכמוני". ספקטור נסע למקום
24 "במהירות אפשרית" אך לא איתר "את הזירה ואת האופניים לאחר מכן התקבל דיווח נוסף מבית
25 חולים הלל יפה על פצוע שהגיע במצב בינוני לבית חולים מרחוב רמב"ם. יצאתי לסריקה נוספת ביחד
26 עם ניידת נוספת של תחנה ואותרה זירה על מעבר חצייה בסמוך לבית ספר תיכון חדרה נימצאו כתמי
27 דם בלבד דווח על כך לבוחנים". ספקטור דיווח שביצע "סריקה במקום לאיתור מצלמות בבית ספר
28 ובסופר פוליצר אך ללא תוצאות". עם זאת, בהימצאותו במקום "אותר עד שהגיע כעבור כמה דקות
29 בשם אלי... שצילם את הזירה ומסר עדות מפורטת לבוחן אריק טל ועל סמך דבריו הנל הצביע לי על
30 חולצה שהיתה בזירה שעל פי דבריו שייכת לחשוד שעזב את המקום". בעדותו בפניי הסביר כי
31 האירוע התקבל ליד בית ספר תחכמוני על אף שהתרחש ליד בית ספר תיכון חדרה. משום כך, לא מצא
32 בתחילה כל ממצא אשר יצביע שהתרחש אירוע (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 1-5). לאחר קבלת הדיווח מבית

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 החולים הגיע למקום הנכון, אך לא צילם דבר בזירה מאחר ש"לא היה מה לצלם התאונה כבר קרתה
2 והפצוע פונה לבי"ח" (שם, ש' 19).

3 עיקר עדות מר אליהו עובדיאן – העד נכח במקום התאונה ולדבריו ראה "התקהלות של אנשים ברחוב
4 רמבם, מול אולם הספורט" ולכן התקרב לראות מה קרה. כשהתקרב, ראה את הנפטר "שוכב על
5 המעבר חצייה עם הראש לכיוון רח' הנשיא לצפון ומדמם מהראש ויש לו איזה סמרטוט על הראש...
6 ניסו להקים אותו, לדבר איתו". העד צילם זאת בטלפון ואז ראה את הנאשם "בלי חולצה נסער וסביבו
7 היו אנשים" והבין שהוא זה ש"פגע עם האופניים באדם הזה". העד הציע להביא לנאשם חולצה
8 מהבית ומים והלך. לאחר 10 דקות שב למקום "ולא היו כמעט אנשים שם, לקחו את הנפגע, כנראה
9 אמבולנס, היתה שם אישה... ואמרה שהוא (הנאשם – א.א) נעלם". העד הלך לחנות קרובה וכשחזר
10 ראה במקום התאונה את השוטר ספקטור ואמר לו שהוא צילם את המנוח "שוכב על הכביש עם
11 דימום" (עמ' 6 ש' 32-22). את התמונות שצילם, שלח לטלפון של ספקטור (עמ' 7 ש' 23-14) אך הוא
12 לא יודע אם קיבל אותן (עמ' 8 ש' 7).

13 עיקר עדות מר אריק טל – העד הינו בוחן משטרת חיפה את הודעות הנאשם (ת/15 – ת/18) וכן ערך
14 את המוצגים ת/2 – ת/12 ות/19.

15 מדוח הפעולה (ת/3) שנערך ביום האירוע בשעה 13:00 עולה כי הבוחן קיבל את הדיווח על התאונה
16 ושוחח "עם המודיעים לתאונה, אתי...מסרה שלא ראתה מה קרה רק ראתה התקהלות ואדם עם
17 הרבה דם...המודיע השני הוא נהג מונית שעבר במקום...ומסר שראה התקהלות ואדם פצוע שוכב
18 על הכביש...מודיעה נוספת אביבה...ראתה את הולך הרגל שוכב על הכביש...לא ראתה אם פגעו
19 בהולך הרגל או מה קרה שהולך הרגל נפל". לאחר שיחות אלה, הבוחן יצא, הגיע למקום בשעה 14:15
20 ומצא "כתם דם במקום בו נפל/טופל הולך הרגל". בזמן הזה צילם את התמונות וערך סקיצה. בדוח
21 הממצאים (ת/5) רשם כי בזירה "מזג אויר יפה ראות יום טובה, פצוע פונה, רוכב אלמוני, כביש
22 אספלט תקין ויבש, חד מסלולי דו סטרי, עם לבן מקוטע בין הנתיבים, רחוב ישר, מעבר חצייה צבוע
23 ומוגבה" בשדה הראייה כתב כי הוא "פתוח לפנים ללא מגבלה למדרכה ולתנועה בכביש". הבוחן לא
24 מצא סימני צמיגים בזירה ובהיעדר עדים, רוכב, אופניים או כל דבר אחר מלבד "כתם דם של הולך
25 הרגל" ביצע "שדה ראייה כללי במקום" בלבד. את כתם הדם מדד הבוחן ומצא כי הוא מתחיל כ-2.5
26 מטר מהמדרכה (ת/6) בתוך נתיב נסיעתו של הנאשם שרוחבו 5.9 מטר, לצידו של מעבר החצייה
27 שרוחבו 3.5 מטר (ת/11).

28 מלוח התצלומים (ת/7) בתמונות 1-3 ניתן לראות כי כתם הדם מתחיל היכן שקיים בכביש סימן של
29 ריבוע ואילו מתמונות 4-6 ניתן להבחין במיקומו של אותו ריבוע בנתיב בכיוון הנסיעה של הנאשם
30 וביחס למקום הנותר בנתיב משני צדדיו (בין המדרכה לקו המפריד) וזאת ביחס לניידת המשטרה אשר
31 עומדת בנתיב טרם מעבר החצייה. בנוסף, ניתן להיווכח כי לפני מעבר החצייה ולאחריו קיימות גדרות

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

- 1 ברזל המונעות חצייה של הכביש שלא במעבר החצייה. תמונה 9 מראה תלמידים החוצים במעבר
2 החצייה ואילו תמונות 11+12 מראות את הנאשם עומד על מעבר החצייה במקום שבו פגע במנוח.
3 אציין כי המקום הינו במרכז רוחב מעבר החצייה.
- 4 משחזור שערך הבוחן ביום 21.10.17 (ת/9) עלה כי התאונה הייתה נמנעת בין אם המנוח חצה את מעבר
5 החצייה באופן רגיל ובין אם כגרסת הנאשם בפני הבוחן, המנוח הסתובב ואז החל לחצות. בנתוני
6 השחזור ציין הבוחן כי ערך את השחזור על פי נתון של תגובת נהג "רגילה. זמן של אמצע היום, קירבת
7 ביה"ס, מעבר חצייה ברור במקום, שטח עירוני". לבקשת הפרקליטות, ביום 10.12.18 ערך הבוחן
8 שחזור נוסף לפי מהירות של 10 קמ"ש ולפי מהירות של 20 קמ"ש (ת/10) והגיע פעם נוספת למסקנה
9 שהתאונה הייתה נמנעת.
- 10 בדוח הבוחן מיום 21.10.17 (ת/12) רשם הבוחן כי ערך "ניסוי שדה ראיה עם אופניים מזדמנות
11 במקום התאונה" ומצא ששדה הראיה "פתוח לפנים ללא מגבלה. ניתן לראות אנשים על המדרכה
12 ואת התנועה בכביש". הבוחן רשם שלא מצא סימני בלימה וחיכוכי צמיגים על הכביש ושמעבר
13 החצייה "צבוע בצורה ברורה ומוגבה מהכביש". לבסוף, הגיע הבוחן למסקנה שהאופניים לא היוו
14 גורם לתאונה וציין כי "בשיחזור לא הוכנס הזמן של סיבוב הולך הרגל כפי שמתאר הרוכב".
- 15 בהודעה שנגבתה מהנאשם ביום 18.10.17 (ת/15) סיפר הנאשם שהמנוח "עמד על המדרכה מצד של
16 פוליצר ודיבר עם שתי זקנות עם הגב לכביש. אני התקדמתי והגעתי למרחק של כמטר וחצי ממנו
17 הבנאדם הסתובב וחצה את הכביש בבת אחת ובא לי ישר על האופניים. לא יכולתי לעשות כלום.
18 ניסיתי לברוח ולא הצלחתי. הבנאדם נפל, אני גם נפלתי" (שם, ש' 4-1). הנאשם סיפר שהיה "יום
19 רגיל וראו רגיל...ממולי בא אוטו ומקדימה שלי לא היו מכוניות. אם לא היה את האוטו ממול הייתי
20 יכול לברוח שמאלה שלי" (ש' 12-9). הנאשם סיפר עוד שהמנוח הלך "רגיל" (ש' 14). לאחר שהבוחן
21 מסר לו כי כתם הדם המעיד על מקום נפילת המנוח נמדד כ- 2.5 מטר מהמדרכה אמר הנאשם כי הוא
22 משער שזה מטר וחצי (ש' 17). לשאלת הבוחן ענה הנאשם כי אופניו היו תקינות, "חדשות...יש מד
23 מהירות ונסעתי במהירות של 24 קמ"ש" (ש' 22-20). בשלב זה, ערך הבוחן חישוב לפיו הנאשם היה
24 מרחק של 17 מטר מהמנוח בעוד שנדרשו לו רק 10 מטרים כדי לעצור אולם הנאשם לא הגיב עד
25 שהתנגש במנוח. הנאשם טען שלא עצר או עקף את המנוח מאחר שלטענתו "הייתי ממש קרוב אליו
26 ולא הספקתי לעשות שום דבר...ברגע שהוא לא הסתכל על הכביש והפתיע אותי לא יכולתי לעשות
27 כלום. לא חשבתי שהוא רוצה לחצות את הכביש כי הוא עמד ודיבר עם פנים לכיוון פוליצר" (ש' 32-
28 36). הנאשם סיפר שרכב "בערך שני מטר או מטר וחצי מהמדרכה" (ש' 48) וכי לא היה דבר שהסיח
29 את דעתו ברכיבה. כמו כן, שלל רכיבה תחת השפעת חומרים כלשהם. בשימוע שנערך לו לשם פסילת
30 רישיונו (ת/20) שב הנאשם על גרסתו כי המנוח קפץ לו לכביש והוא לא יכול היה למנוע את התאונה.

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 לאחר כשעה, נלקחה מהנאשם הודעה נוספת (ת/16) ובה ציין הבוחן כי לאחר שהיה בזירת התאונה
2 עם הנאשם ערך חישוב חדש לפי הנתונים שמסר הנאשם ומצא שהנאשם היה "במרחק של 14 מטר
3 ממעבר החצייה כאשר הולך הרגל החל בחצייה. כדי לעצור את האופניים צריך לפי המהירות שאתה
4 (הנאשם - א"א) מסרת 9 מטר". בשלב זה אמר הנאשם שהמנוח "לא נתן לי התראה שהוא חוצה את
5 הכביש והוא הפתיע אותי. הוא לא היה עם הפנים לכביש" (ש' 8-12). הבוחן ערך חישוב חדש הכולל
6 זמן תגובה של נהג מופתע ומצא שזמן העצירה 12-12.2 מטר כך שהנאשם היה עוצר כ-2 מטר טרם
7 הפגיעה במנוח ואם יחשב את סיבוב המנוח, הרי שלנאשם יש יותר זמן להגיב משום הזמן שלקח
8 הסיבוב. בתגובה אמר הנאשם "מיד כאשר הוא הסתובב הוא הפתיע אותי ואני מיד הגבתי" (ש' 13-
9 20).

10 ביום 23.10.17 נגבתה הודעת נאשם נוספת (ת/17), שלישית במספר, בה סיפר פעם נוספת כי המנוח
11 "היה עם הגב לכביש, הסתובב במכה אחת וירד לכביש. לא נתן לי את האופציה לעשות כלום. לפני
12 המכה אני הרגשתי שאני פוגע בו. ניסיתי לעשות משהו אבל אוטו בא לי ממול" (שם, ש' 3-2). הנאשם
13 ציין כי לאופניו הגבלת מהירות של "25 קמ"ש. זה בלי רוכב, עם רוכב זה פחות בגלל המשקל" (ש'
14 7). בחקירה זו ציין הבוחן שבחישוביו מצא כי הנאשם יכול היה להימנע מלפגוע במנוח אפילו מרחק
15 החצייה היה פחות ממה שהבוחן מצא בשטח ואילו הנאשם ענה שבלם וניסה לעשות הכל אך לא
16 הצליח. הבוחן ציין כי חישובים אלו לא לקחו בחשבון את סיבוב המנוח שאם כן, הרי שלנאשם היה
17 זמן נוסף להגיב אולם הנאשם אמר שלא לקח בחשבון שהמנוח "גם הולך לחצות את הכביש. הוא
18 דיבר ואני גם הייתי צריך להסתכל על הכביש" (ש' 23-24).

19 בהודעתו הרביעית במספר (ת/18) מיום 2.11.17 שנגבתה יום לאחר פטירת המנוח כתוצאה מהתאונה,
20 נחקר הנאשם בחשד לגרימת מותו של המנוח ברשלנות בנוסף לחשדות האחרים. בהודעה זו מסר
21 הנאשם שרכב על אופניו במהירות "בין 10 ל 20 קמ"ש" (ש' 8) בכביש שהיה "נקי ויבש. רגיל...ביום
22 רגיל, יום טוב" (ש' 14-16). לדבריו, נסע "בין 10 ל 20 או 24 קמ"ש. אני הורדתי מהירות כ- 10 מ'
23 לפני המקום. אני ראיתי אותו כל הזמן. ראיתי אותו מדבר עם שתי בחורות בשולי המדרכה. ממש
24 על שפת המדרכה בקצה של מעבר החצייה. עם הגב לכביש. הוא דיבר עם שתי הבחורות. הוא לא
25 נתן שום סימן שהוא רוצה לחצות את הכביש" (ש' 19-22) ... אם הוא לא נתן לי את ההתראה שהוא
26 הולך לחצות את הכביש. הוא היה עם הגב לכביש והפתיע אותי ויצא בהפתעה (ש' 32-33) ... הוא לא
27 נתן לי שום התראה וכאשר הוא נתן את הצעד הראשון אני הייתי כ 2 או 2.5 מ' ממנו ולא יכולתי
28 לעשות כלום. לא יכולתי למנוע את זה" (ש' 36-37). כאשר נשאל פעם נוספת כיצד לא הספיק לעצור
29 אם המנוח הסתובב ובעצם נתן לנאשם זמן נוסף להגיב, אמר הנאשם שלא ראה את המנוח "עושה את
30 התהליך הזה של הסיבוב. אם הייתי רואה הייתי יכול לבלום. מעבר החצייה עצמו הוא פס
31 האטה ואם אופניים אתה לא יכול לנסוע מהר כי אתה קופץ ואפשר לאבד שליטה" (ש' 40-41).
32 לדבריו, המנוח החזיק בשקית ניילון והלך ללא מקל הליכה בקצב של "הליכה רגילה" (ש' 43-45) ועל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

- 1 מעבר החצייה לא היה אף אחד מלבד המנוח, "היו אנשים על המדרכה היו הרבה ילדים של ביה"ס"
2 (ש' 47).
- 3 בשחזור שנערך עם הנאשם (ת/19), החל משניה 00:37 הצביע הנאשם היכן היה כאשר המנוח החל
4 לחצות את הכביש ואמר "איפה שה...". הבוחן שאל "איפה שאני עומד?" והנאשם ענה "איפה
5 שהמקלות האלה, כן" וכל זאת כאשר הוא מתקן את הבוחן לעמידה בנקודה שאליה התכוון. לאחר
6 מכן חצה את מעבר החצייה והצביע על הפס הלבן השני כמקום הפגיעה במנוח. לאחר שעלה על
7 אופניים במטרה להדגים את התאונה, הצביע פעם נוספת על המיקום ואמר "בדיוק בנקודה שם"
8 (01:22).
- 9 בעדותו בפניי, נשאל הבוחן מדוע לא הציג בפני בית המשפט את כל השחזורים שערך ביום 21.10.17
10 כפי שעולים למקרא הודעות הנאשם וענה שלפי גרסת הנאשם, המנוח הסתובב 180 מעלות בטרם
11 חצה, דבר המגדיל את הזמן שהיה לרשות הנאשם להגיב. דבר זה, מגדיל את אחריות הנאשם ועובד
12 לרעתו ועל כן, ערך את השחזור המיטיב ביותר עם הנאשם (עמ' 9 לפרוטוקול, ש' 14 ואילך). לטענתו,
13 בזמן חקירת הנאשם, כל פעם שערך מולו חישוב "זה חישובים על הטיוטה תוך כדי חקירה, כשאתה
14 לא יושב על התיק וחושב מה צריך לעשות, זה חישובים בעל פה בזמן אמת, לפי הכתובים של הספר
15 כשאתה לא מחשב חישובים שאתה הולך איתם, זה מה שנקרא שלוף מהשרוול, זה לא חישובים
16 מסודרים שאני יושב על התיק וחושב מה צריך להיות. אני בודק את הספרות, חושב, אני בודק מה
17 יש לי ומה אין לי, אלה החישובים המסודרים שזה ת/9 ות/10, לאחר שאתה יושב על התיק בצורה
18 מסודרת" (עמ' 10, ש' 3-8). לשאלת בית המשפט הסביר שהוא יושב "מול ספר בוחן, מה מקובל ומה
19 צריך לעשות, ואלה החישובים שאני אמור להגיש לבית המשפט (שם, ש' 12-13) ... זה היה באמצע
20 חקירה, חישובים על רגל אחת, על טיוטה לידי, לא חישובים מסודרים שאחרי מחשבה הכנסתי
21 אותם לתיק (ש' 17-18) ... החישובים שהגשתי לתיק, אחרי שאתה יושב עם חומר החקירה ועם
22 הספרות לאחר שאתה יודע, גם עכשיו אני חושב שנתונים של נהג מופתע לא מתאימים (ש' 21-22)
23 ... זה לא להסתיר. אני יושב על התיק עם כל חומר החקירה, ואני בודק אם יש הפתעה או אין
24 הפתעה, אמצע היום, ליד בית ספר, אמצע העיר" (ש' 25-26).
- 25 לשאלת בית המשפט האם נבדקה גרסת הנאשם שהופתע אמר הבוחן שאם הנאשם היה מרוכז בדבר
26 אחר כגון טלפון ולא מרוכז בנהיגה, הוא לא אמור לקחת את זה בחישוב אלא את מה שנהג אמור
27 לעשות כאשר הוא נוסע בתוך העיר, בקרבה לבית ספר ומעבר חצייה. בהמשך שב ואמר שהסתכל בכל
28 החומר "מדובר בשטח עירוני, שטח ליד בית ספר, ליד סופר, הומה אדם, שעת צהריים, אין שום
29 סיבה שאקח במקום כזה הפתעת נהג. הפתעת נהג נלקחת בחשבון בלילה או במקום שהולך רגל לא
30 אמור להיות. בענייננו מדובר במעבר חצייה, שם אמורים להיות הולכי רגל כל הזמן... זה שיקול דעת
31 שלי וגם לפי ספרות. התייחסתי לאמרה של הרוכב שאומר שהוא הפתיע אותו... שקפץ לכביש,
32 כשאתה קורא את חומר החקירה, אדם בן 87 כמה מהר יכול לקפוץ לכביש" (עמ' 14, ש' 24-33).

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 הבוחן אישר שבלוח התצלומים אין תמונה של המנוח בזירת התאונה מאחר שהאירוע דווח מאוחר.
2 לדבריו, בעת שחקר את העד שהיה בזירה, מר אליהו עובדיאן, לא ידע שהנ"ל צילם את הזירה מאחר
3 שלא אמר זאת בחקירתו (עמ' 11, ש' 12-13).

4 לשאלה כיצד חישב את מיקום כתם הדם של המנוח בכביש ענה שמדד היכן המנוח טופל וחישב את
5 חישוביו לאחר שהנאשם "הצביע לי בהצבעתו" (עמ' 12, ש' 5). כאשר השחזור עם הנאשם תועד
6 בסרטון כשלאחריו "זה מזיזות בשטח לאחר הסרטון, יש על כך מזכר". לשאלת בית המשפט האם
7 המדידות מתועדות בסרטון אמר הבוחן כי הוא "רושם על דף ועושה את המדידה" (שם, ש' 15 ואילך).
8 לדבריו, הנאשם "הצביע בסרטון, אני מצלם, ואחרי זה שהוא עדיין מצביע לי אני הולך עם הגלגלת
9 ועושה את זה. סוגר את ההקלטה ועושה את זה" (ש' 26-27). לטענתו, משפת המדרכה ועד הנקודה
10 שעליה הצביע הנאשם בתמונה 12 מדד הבוחן 2.1 מטר כי זה מה שהנאשם "הצביע לי, כאן היתה
11 הפגיעה". זה לא בהכרח איפה שהוא עומד, הוא הצביע לי. שאלתי אותו איפה היה הולך הרגל והוא
12 הצביע "כאן" (עמ' 13, ש' 4 ואילך). בהמשך ציין לשאלת בית המשפט שלא צילם את הנאשם בדיוק
13 היכן שהצביע. "את ה- 2.1 מ' עשיתי לפי איפה שהרוכב אמר לי "כאן היתה הפגיעה" 2.1 מ' משפת
14 המדרכה. מעבר החצייה הוא המקום בו היתה התאונה. איפה שהרוכב עומד זה 1.80 מ'. צילמתי
15 אותו בכללי איפה שהוא עומד במעבר החצייה, את ההצבעה כתבתי במדוייק" (עמ' 14, ש' 2-5). לעניין
16 כתם הדם אמר הבוחן כי הכתם שימש כנקודת יחס וכי בכביש יש שיפוע והדם זרם לכיוון השיפוע
17 כאשר המרחק מהכתם למדרכה הוא 2.5 מטר אולם בחישוביו לא לקח את הכתם בחשבון "אלא רק
18 את הצבעת הרוכב... בשורה התחתונה כל החישובים שלנו זה לפי הצבעת הרוכב ולא לפי מה
19 שמצאתי בשטח" (ש' 11-14).

20 הבוחן נתבקש לעשות שני חישובים נוספים בבית המשפט. חישוב בו נסע הנאשם במהירות של 24
21 קמ"ש ופגע במנוח במרחק של מטר וחצי מהמדרכה תוך התעלמות מנתון של סיבוב ומנתון של נהג
22 מופתע (ת/27) אשר מצא כי התאונה היתה נמנעת וכן חישוב זהה בו יילקח נתון של נהג מופתע (ת/28)
23 אשר מצא כי התאונה היתה בלתי נמנעת.

24

25

יתר מוצגי התביעה :

26 נוסף על המוצגים אשר תוארו מעלה, הגישה המאשימה סרטון אשר צולם ככל הנראה על ידי חובש
27 שהגיע לזירת התאונה ושאינו מכיל כל מידע אודות התרחשות התאונה או כל פרט רלוונטי אחר (ת/4),
28 מסמכים רפואיים (ת/21 ו-ת/22), הודעותיה של בתו של המנוח (ת/23 ו-ת/24) וכן הודעת הפטירה
29 וסיכום פטירת המנוח (ת/25 ו-ת/26).

30

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

ג. פרשת ההגנה

1
2 עיקר עדות הנאשם – הנאשם, בחר להעיד בבית המשפט וסיפר שביום האירוע, רכב על אופניו "כדי
3 ללכת לחתום בלשכה, בדרך בין תיכון חדרה יש שם מעבר חציה, עמד אדם עם הגב לכביש בשולי
4 המדרכה ושוחח עם שתי בחורות שהיו בפניה במרחק של 2-3 מ' ממנו ודיבר איתם והוא לא איים
5 שהוא רוצה לקפוץ לכביש או משהו כזה, אני המשכתי לנסוע רגיל באותו רגע סובבתי את המבט
6 ממנו לכביש והוא קפץ לי לכביש בסיבוב ולא נתן לי שום אופציה לבלום" (עמ' 22 לפרוטוקול, ש' 19-
7 23). לדבריו, נסע "במהירות של 24 קמ"ש, ראיתי את הבחור משוחח עם שתי בחורות הוא היה עם
8 הגב לכביש, באותו רגע שסובבתי את המבט לכיוון הכביש הוא קפץ לכביש ולא נתן לי שום התראה
9 שאני צריך לבלום" (עמ' 23, ש' 21-23). הנאשם העריך שבעת הפגיעה היה מרחק של 2.5 מטר
10 מהמדרכה (ש' 27-28). הנאשם אישר כי מה שרואים בסרטון מדויק מלבד כתם הדם לגביו לא היה
11 בטוח מאחר שיכול להיות שהרים והזיז את המנוח.

12 בחקירתו הנגדית הדגים הנאשם כיצד עמד המנוח ואמר כי "הוא היה על שפת המדרכה ממש" (עמ'
13 24, ש' 18-19). עם זאת, הנאשם לא ידע לומר האם המנוח היה קשיש מאחר שעמד בגבו אליו. הנאשם
14 נשאל לגבי גרסאות שונות שלו בהודעותיו הנוגעות למהירות בה נסע וענה שאולי התבלבל אך
15 המהירות הייתה 24 קמ"ש (ש' 18). לדבריו, מהירותו הייתה גבוהה יותר לפני שהגיע למקום אבל
16 "בגלל מעבר החציה והבמפרים" הוריד "את המהירות שהייתה לפני כן ל- 24 קמ"ש... כי לא היה לי
17 שום איום בכביש, הורדתי את המהירות כדי שאסע בביטחון, לא שראיתי שמישהו מאיים עליי" (ש'
18 19-30). כשעומת עם קרבת מעבר החציה לבית ספר ענה שנסע במהירות סבירה שאיננה מעל המותר
19 (ש' 32).

20 הנאשם אישר שלא ראה את המנוח מסתובב ואילו היה רואה זאת, היה יכול לבלום (עמ' 26, ש' 9-6).
21 לשאלה מדוע לא ראה זאת אמר שהביט אל הכביש באותו הרגע והוא לא יכול היה להסתכל גם על
22 הכביש וגם על המדרכה. לשאלה אם לא היה צריך להאט ולעצור במידה שמישהו נכנס למעבר החציה
23 ענה בשלילה והוסיף "כל אחד אם תראה ברחוב עצמו נוהגים בדיוק כפי שאני נהגתי, אף אחד לא
24 נוסע שם ב- 10 קמ"ש" (ש' 14). לשאלת ב"כ המאשימה אמר הנאשם שכאשר הוא עובר על מעבר
25 חציה הוא "אמור להסתכל על הכביש ולא על המדרכות. אני אמור להסתכל ישר ולצדדים" (ש' 19).
26 הנאשם אמר שלא ראה את המנוח הולך אלא "הוא עמד והסתובב... לא ראיתי אותו חוצה לכן לא יכול
27 לדעת באיזו מהירות הוא חצה, הוא הסתובב אילו הייתי רואה אותו הייתי מונע את התאונה, בדיוק
28 הוא בא לי על האופניים" (ש' 21-25).

29

30

מוצגי ההגנה:

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 בא כוח הנאשם הגיש את לוח התצלומים שערך הבוחן ועל גבו ציין מדידות שערך למעבר החצייה
2 (1/1).

3

4 **ד. דיון והכרעה**

5 לאחר ששמעתי את כלל העדויות, בחנתי את מוצגי התביעה וקראתי בעיון רב את סיכומי הצדדים,
6 אני קובע שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב האישום.

7 אכן, במקרה הנדון קיים קושי של בית המשפט לברר את האמת העובדתית כאשר לא אותרו עדים
8 להתרחשות התאונה, לא קיים תיעוד מהזירה בזמן אמת ובשל התוצאה הטרגית של התאונה, לא
9 הייתה בפני הבוחן ובפני בית המשפט גרסתו של המנוח.

10 למעשה, כל המונח בפני בית המשפט הינן עדותו של הנאשם ועבודתו של הבוחן. על רקע קושי זה,
11 בחנתי את עדותו של הנאשם כפי שנגבתה בהודעותיו השונות ובפני בית המשפט, על הסתירות שנתגלו
12 בהן בפרטים מהותיים ועל הסבריו של הנאשם. כמו כן, הקשבתי קשב רב להגיונו של הנאשם מדוע
13 נהג כפי שנהג ומצאתי לנכון שלא לאמץ את דרך חשיבתו.

14 לבסוף, לאחר שהתעמקתי, בדקתי, בחנתי ושקלתי את תוצרי עבודתו של הבוחן, מצאתי שאין בעדות
15 הבוחן כדי לעורר ספק סביר בדבר אחריות הנאשם לתאונה. למען הסר ספק אבהיר שלא נעלמו מעיני
16 טיעוני ההגנה בעניין החישובים אותם לא צירף הבוחן ואולם, אני דוחה מכל וכל את הטענה כי
17 חישובים אלו הוסתרו ומקבל את הסבריו של הבוחן כי מדובר בחישובים שנעשו "בעל פה בזמן
18 אמת... שלוף מהשרוול" (רי עמ' 10 לפרוטוקול, ש' 8-3) תוך כדי חקירת הנאשם בהתאם לפרטים
19 שמסר באותו רגע. למעשה, המדובר במעין שרבוטים "חישובים על רגל אחת, על טיוטה לידי, לא
20 חישובים מסודרים" ולא בתוצרי עבודה שמקומם בתיק החקירה.

21

22 בבג"ץ 8150/13 כרסנטי נ' פרקליטות המדינה (6.8.2014) הוסברה האחריות המוגברת החלה על נהג
23 כלפי הולך רגל העובר מעבר חצייה, והוכחת אחריות זו לאחר פגיעה הגורמת למותו של הולך הרגל,
24 וכך נכתב:

25 "ניתן אפוא להצביע על שני כללים גדולים בכגון דא שאינם סותרים זה את זה. הכלל
26 הראשון הוא כי על נהג המתקרב למעבר חצייה מוטלת אחריות מוגברת. זהו השטח של
27 הולך הרגל. אכן, גם על הולך הרגל חלים כללים בהגיעו לשטח זה, אך על השולט בכלי
28 בעל-כוח קטלני מוטלת האחריות, הראשונה במעלה, לנהוג בזהירות. אחריות זו כוללת,
29 על-פי הפסיקה, חובה לצפות, במידה זו או אחרת, את האפשרות כי הולך הרגל עלול

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 להתרשל – כך במיוחד כלפי קבוצות אוכלוסיה ממוקדות כגון ילדים וקשישים. כלשון
2 תקנה 52(6) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961: "בכפוף לאמור בתקנה 51 חייב נוהג
3 רכב להאיט את מהירות הנסיעה, ובמידת הצורך אף לעצור את רכבו, בכל מקרה שבו
4 צפויה סכנה לעוברי דרך או לרכוש, לרבות רכבו הוא, ובמיוחד במקרים אלה... (6)
5 בהתקרבו למעבר חציה". הכלל השני הוא כי האחריות אינה מוחלטת. אין עסקינן
6 באחריות קפידה. העבירה היא גרם מוות ברשלנות. טרם מורשע נאשם בעבירה כזו,
7 על התביעה להוכיח שלשה מרכיבים: התרשלות, גרימת מוות, וקשר סיבתי משפטי
8 ועובדתי ביניהן".

עדות הנאשם

11 התרשמתי שהנאשם חש חרטה גדולה לנוכח התאונה ותוצאותיה הקשות אולם גרסתו כי המנוח קפץ
12 עליו והפתיע אותו מבלי להשאיר לו יכולת לבלום איננה מקובלת עליי. במה הדברים אמורים?

13 ראשית, הנאשם סתר עצמו באשר למהירות שבה נסע. בהודעתו הראשונה (ת/15) מסר הנאשם שרכב
14 במהירות של 24 קמ"ש ואילו בהודעתו הרביעית שנגבתה יום לאחר פטירת המנוח (ת/18) מסר שרכב
15 במהירות שבין 10 ל- 20 קמ"ש באופן המצביע על ניסיונו של הנאשם להוריד מעליו את האחריות
16 לקרות התאונה ולמותו של אדם. בעדותו בפניי, שב הנאשם לטעון שרכב במהירות של 24 קמ"ש לאחר
17 שלדבריו, רכב במהירות גבוהה יותר אך האט בקרבת מעבר החציה ואולם, בהודעתו השלישית (ת/17)
18 ציין כי לאופניים קיימת מגבלת מהירות עד 25 קמ"ש כאשר עם רוכב על האופניים זה אפילו פחות.
19 אם כן, נוכחתי כי הנאשם משנה את גרסתו מפעם לפעם וזאת במטרה לנער מעליו את האחריות או
20 לכל הפחות, לנסות ולשכנע כי רכב לאט ובזהירות ואילו המנוח הוא זה אשר קפץ עליו.

21 שנית, הנאשם שינה את גרסתו באשר למיקום על מעבר החציה בו פגע במנוח. פעם מוסר הנאשם
22 שרכב כשניים וחצי מטר מהמדרכה (עמ' 22 לפרוטוקול, ש' 27-28), פעם אחרת שהיה כמטר וחצי או
23 שניים מהמדרכה, ופעם נוספת כמטר וחצי (ת/15). יוער כי המרחק משתנה ככל שהבוחר מחשב האם
24 התאונה הייתה נמנעת.

25 שלישית, הנאשם טען שהמנוח הסתובב והפתיע אותו מאחר שעמד בגבו אל הכביש בטרם החל לחצות
26 ואולם, אינני מקבל טענה זו הן מאחר וכפי שהעיד הבוחן, במידה והמנוח הסתובב, הרי שלרשות
27 הנאשם היה זמן רב יותר להגיב ולמנוע את התאונה ובעניין זה, אהיה מוכן, כפי שאף עשה הבוחן,
28 לבוא לטובת הנאשם והן מפני שהנאשם סיפר שכלל לא ראה את המנוח מסתובב (עמ' 26 לפרוטוקול,
29 ש' 9-6) ובהמשך, שלא ראה את המנוח חוצה (ש' 25-21).

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

- 1 רביעית, והחשובה מכולן, בכל תרחיש שהציג הנאשם לא מתקבל חישוב ולפיו התאונה בלתי נמנעת
2 זולת הוספת נתון ה"הפתעה" אותו אני דוחה. מכאן, שהנתונים אותם מסר הנאשם אינם נתוני אמת.
3 כיצד?
- 4 בחקירתו (ת/15) אמר הנאשם כי כשהוא היה במרחק של 1.5 מטר מהמנוח, אז המנוח החל לחצות
5 בפתאומיות והפתיע אותו ולא שהמנוח נפגע לאחר שחצה כמטר וחצי (ת/15 ש' 2-3). לעניין זה אני
6 קובע שהבוחן הבין לא נכון את דבריו של הנאשם ושאל אותו בהמשך האם ייתכן שהמנוח נפל לאחר
7 2.5 מטר ולא 1.5 מטר והנאשם ענה שהוא משער לעצמו שזה מטר וחצי (ת/15 ש' 15-17) אך למעשה,
8 שאלת ההבהרה נוגעת למיקום הנאשם מהמדרכה בעוד שתשובת הנאשם שקדמה לה דיברה על
9 מיקום הנאשם מהמנוח. אעיר כי קו ההגנה של בא כוח הנאשם התמקדה בגרסה בה הנאשם רכב 1.5
10 מטר מהמדרכה בעוד שכאמור, גרסה שכזו לא נטענה על ידי הנאשם.
- 11 בכך למעשה מתייטר חישוב הבוחן בפניי (ת/28). הנאשם לא אמר מעצמו כי פגע במנוח 1.5 מטר
12 מהמדרכה, אלא שהמנוח החל לחצות כאשר הנאשם היה 1.5 מטר ממנו ובכך הפתיע אותו ועל כן לא
13 יכול היה לעשות כלום (ת/15 ש' 2-3). כמו כן, הנאשם עצמו ציין שזוהי רק השערה שלו וכפי שהוכח
14 במדידות ובתצלומים, הרי שהשערה זו איננה נתמכת במציאות. עוד בת/15 ציין הנאשם שאם לא היה
15 מגיע רכב ממולו, יכול היה לברוח שמאלה ולהימנע מלפגוע בנאשם, אך למה שלא יישאר לנאשם
16 מקום "לברוח שמאלה" בנתיב שרוחבו כמעט 6 מטר אם פגע במנוח רק כמטר וחצי מהמדרכה והוא
17 רוכב על כלי צר כאופניים?
- 18 טענתו של הנאשם בהודעה הרביעית שהמנוח עשה את הצעד הראשון כאשר הנאשם היה כשניים או
19 שניים וחצי מטר ממנו איננה מתאימה לחישובים. אפילו אם אקח לטובת הנאשם את המהירות
20 המקסימלית לה טען (20 קמ"ש) ואת המרחק המינימלי לו טען (כשני מטר מהמנוח) על מנת לחשב את
21 המצב המיטבי לטובת הנאשם, התאונה איננה מתרחשת. בתרחיש זה, במהירות של 20 קמ"ש היה
22 הנאשם עובר מרחק של 5.55 מטר בשנייה ואילו המנוח, שחצה בקצב הליכה רגיל, היה עובר מטר
23 בשניה. כלומר, בעת שהמנוח החל לחצות, ועד למקום הפגיעה על פי הנאשם, היה הנאשם במרחק של
24 למעלה מ-10 מטר מהמנוח או לחלופין, אם הנאשם אכן היה 2 מטר מהמנוח בתחילת החצייה, הרי
25 שהמנוח היה מספיק לחצות רק כמחצית המטר ולא היה נפגע כלל.
- 26 הנאשם שב וחוזר על גרסתו שהמנוח קפץ עליו בדיוק כשהיה עם האופניים במעבר החצייה וזאת, על
27 אף שבעצמו אמר שהיה מרחק של 2.5 מטר מהמדרכה ובעוד שברור שהמנוח לא באמת קפץ. אם כן,
28 אין ספק שהמנוח לא יכול היה להסתובב ולעבור מרחק של 2.5 מטר וכל זאת בזמן שהנאשם נמצא
29 במעבר החצייה. לא כל שכן כשמדובר במנוח כבן 87 שנה.

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 חמישית, גם אם הייתי קובע שמקום הפגיעה היה מטר וחצי מהמדרכה (ושוב, הנאשם לא אמר זאת),
2 הרי שבנתיב שרוחבו 5.9 מטר, היה לנאשם **שרכב על אופניים** די והותר מקום לעקוף את המנוח
3 לשמאלו אפילו הגיע רכב ממול, ובכך, היה מונע את התרחשות התאונה.

4 שישית, בהודעתו האחרונה אמר הנאשם שראה את המנוח כל הזמן ועם זאת, לא ראה אותו מבצע
5 את הסיבוב. מכאן, שהנאשם לא נתן דעתו למה שמתרחש במדרכה ולכן הופתע. טענתו שהמנוח לא
6 נתן התראה או סימן איננה יכולה לעמוד לטובת הנאשם שעליו לצפות חצייה של הולך רגל במעבר
7 חצייה, אפילו בהפתעה, קל וחומר בקרבת בית ספר. וודאי שכך כאשר הנאשם עצמו סיפר כי היו
8 ילדים רבים על המדרכה.

9 בעניין זה, ומסיבה זו, מצאתי שלא לקבל את התחשיב שערך הבוחן לבקשת ב"כ הנאשם (ת/28) בו
10 נמצא שרק במצב בו הנהג מופתע, התאונה היא בלתי נמנעת. במקום בו אירעה התאונה ובנסיבות
11 ביצועה (במעבר חציה, בצהרי היום, בראות טובה, במרכז העיר, כששדה הראיה פתוח לפניו ללא
12 מגבלה למדרכה) לא היה לטעמי כל מקום להפתעת הנאשם במהלך רכיבתו.

13 הנאשם אישר שלא ראה את המנוח מסתובב ואילו היה רואה זאת, היה יכול לבלום (עמ' 26, ש' 9-6).
14 לשאלה מדוע לא ראה זאת אמר שהביט אל הכביש באותו הרגע והוא לא יכול היה להסתכל גם על
15 הכביש וגם על המדרכה. כאמור, לא ניתן להתעלם מהמקום שעמד לרשות הנאשם לסטות על מנת
16 למנוע פגיעה במנוח לו היה מתרכז בהולכי הרגל על המדרכה או אלו הנמצאים כבר על מעבר החצייה.
17 בעפ"ת (י-ם) 11-02-14289 עומר סקאפי נ' מדינת ישראל נקבע:

18 **"יחד עם זאת, קובע בית המשפט, אפילו נהג המערער במהירות של 70 קמ"ש (וכל שכן**
19 **במהירות נמוכה יותר), היה לו די זמן להגיב ולעצור עצירה מלאה מבלי לפגוע במנוחה,**
20 **ומכאן מתבקשת המסקנה כי הסיבה לכך שהמערער לא הבחין במנוחה ולא הגיב בזמן**
21 **על מנת למנוע את התאונה נעוצה בכך שהתרשל בנהיגתו. לפיכך, יש להותיר על כנו את**
22 **ההרשעות בעבירות של גרימת מוות ברשלנות וגרימת מוות בנהיגה רשלנית".**

עדות ועבודת הבוחן

25 בשים לב לנסיבות התיק, אינני סבור שנפל פגם בעבודת הבוחן כאשר לפני הבוחן לא היו מצויות כל
26 עדויות וראיות מלבד כתם דם על הכביש ועדות הנאשם. בנסיבות אלה אינני יכול לקבוע שהבוחן
27 התרשל בעבודתו כפי שהוצגה בפניי. הבוחן גבה את הודעתו של הנאשם ועל פיה, ערך עימו שחזור
28 בשטח (ולפי הצבעתו של הנאשם ערך מדידות) שלאחריו שבו לתחנה והבוחן גבה הודעה נוספת
29 מהנאשם ועימת אותו עם ממצאי השיחזור והחישובים. לאחר מספר ימים שב הבוחן ועימת את
30 הנאשם עם ממצאיו בתיק וכך גם פעם נוספת לאחר שהמנוח נפטר. למעשה, כפי שעולה מהחישובים
31 שערך ומעדותו בפניי, הרי שהבוחן קיבל את גרסת הנאשם בכל פרט מלבד את המסקנה שהתאונה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 הייתה בלתי נמנעת. הבוחן לקח את הנתונים אותם מסר הנאשם וערך את חישוביו על פיהם מלבד
2 לעניין סיבוב המנוח, עניין שפועל לרעת הנאשם, כפי שהעיד הבוחן. נקודת המחלוקת היחידה בין
3 הבוחן לנאשם הינה האם הנאשם הופתע ואולם, כפי שהעיד הבוחן, הפתעת נהג רלוונטית בלילה או
4 במקום שהולך רגל לא אמור להיות בו וכפי שכבר ציינתי, בעניין זה דעתי כדעת הבוחן. במעבר חצייה,
5 בצהרי היום, ליד בית ספר, אין הנאשם יכול להיות מופתע מהולך רגל שחוצה במעבר החציה.

6 בע"פ 3158/00 מגידש נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(5) 80 נכתב:

7 "העושה צריך להיות מודע לסיכון הקונקרטי הנוצר על-פי נסיבות המקרה
8 המיוחדות. עם זאת אין כל צורך כי העושה יהיה מודע לדרך המדויקת של השתלשלות
9 האירועים שהביאו בסופו של דבר לידי מותו של אדם. גם אין כל צורך כי העושה ידע
10 תמיד מראש את זהותו של הנפגע. הכול תלוי בטיב הסיכון הקונקרטי. לכן כאשר,
11 למשל, יש בנהיגתו של אדם משום יצירת סיכון ממשי לעוברי אורח, סיכון שהוא מודע
12 לו, הרי במקרה זה אין כל טעם לדרוש כי הוא יהיה מודע לזהותו המדויקת של הקורבן
13 העתידי. כך במקרה של אובדן שליטה על רכב, אין לדעת מראש את מקום פגיעתו
14 בהולכי רגל. היקף המודעות הוא פונקציה של תחום הסיכון.
15 כאן המקום לשוב לנסיבות המיוחדות של תאונת הדרכים הקטלנית שבפנינו.... –
16 הנאשם מכיר את האזור בו ארעה התאונה (ראה עדותו עמ' 19), וממילא הוא גם ידע כי
17 מדובר באזור עירוני, בו מהירות הנסיעה מוגבלת ל-50 קמ"ש. הוא גם ידע נתונים
18 נוספים בעלי חשיבות מכרעת, היינו, שהוא מתקרב לצומת (רח' ז'בוטינסקי – התאונה),
19 שלפניה נמצא מעבר חצייה, וכאשר משמאל, ובקרבה רבה למעבר החצייה, נמצא בית
20 ספר.

21 מי שמודע לכל אלה, חזקה עליו שהוא גם מכיר את הסכנות הכרוכות בנהיגה באזור
22 זה, ועל כן אתה מצפה ממנו שיקדים וינקוט בצעדי זהירות, על מנת למנוע את הרעה
23 האפשרית, וזו האחרונה משמעה תאונה, שעלולה להיות קטלנית....אך לא בתחום
24 המהירות בלבד חטא הנאשם, הואיל ובהתנהגותו גלומה הפרה נוספת של הוראת
25 המחוקק, וכוונתי לזו הכלולה בתקנה 67 של תקנות התעבורה. תקנה זו נועדה להגן על
26 הולך הרגל כאשר הוא משתמש במעבר החצייה, ולכן הוטלה על הנהג המבחין בהולכי
27 רגל באותו מקום, החובה לאפשר להם להשלים את החצייה בבטחה, ואם יש צורך גם
28 לעצור את רכבו לשם כך.

29 ממצאי הזירה מלמדים, שרשות הנאשם עמד שדה ראייה למרחק של עשרות מטרים
30 (150 מ'), וכשאתה מוסיף לכך את הזמן בו שהתה הולכת הרגל על הכביש (למעלה
31 מ-4 שניות), אינך יכול שלא להגיע למסקנה, כי לרשות הנאשם עמדו כל האמצעים
32 כדי למנוע את התאונה, חרף המהירות בה נסע. לצורך זה צריך היה להתקיים תנאי
33 אחד – שהנאשם היה מבחין בהולכת הרגל מייד כשיכול היה לעשות זאת, והעובדה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 שהתאונה התרחשה בכל זאת מלמדת, שלא המהירות האסורה לבדה גרמה לה, אלא
2 גם משום שאליה נלווה גורם מכריע נוסף, וכוונתי לכך שהנאשם לא נתן את דעתו
3 לנעשה בדרך לפניו".

מהירות נסיעת האופניים החשמליים

4
5
6 כפי שפורט, הנאשם עצמו מסר גרסאות סותרות לגבי מהירות רכיבתו ואולם, מצאתי לנכון לאמץ את
7 גרסתו בפניי ואת חישובי הבוחן אשר הסתמכו על גרסתו הראשונה של הנאשם, ולקבוע כי הנאשם
8 רכב במהירות של 24 קמ"ש.

9 לעניין מהירות זו, טען הנאשם בפניי כשעומת עם קרבת מעבר החציה לבית ספר שנסע במהירות
10 סבירה שאיננה מעל המותר.

11 לשאלה אם לא היה צריך להאט ולעצור במידה שמישהו נכנס למעבר החציה ענה בשלילה והוסיף "כל
12 אחד אם תראה ברחוב עצמו נוהגים בדיוק כפי שאני נהגתי, אף אחד לא נוסע שם ב- 10 קמ"ש".

13 בעניין זה אני סבור שהנאשם נתפס לכדי טעות שיצא ידי חובה לו יאט את מהירות נסיעתו למהירות
14 שאינה עולה על הקבוע בחוק בעוד שלמעשה, ככל נהג, הנאשם נדרש לנהוג במהירות סבירה. מהי
15 מהירות סבירה? מהירות שתאפשר להולך רגל לסיים לחצות את מעבר החצייה בבטחה.

16 כפי שנקבע בע"פ 8827/01 ישראל שטרייזנט נ' מדינת ישראל:

17 "מהירות הנסיעה בכלי רכב חייבת להיות סבירה: לתאום את הנסיבות, את תנאי הדרך
18 ואת התנועה בה. המהירות הסבירה אינה ניתנת לכימות מראש (להבדיל מן המהירות
19 המירבית המותרת) ונגזרת היא, בין השאר, מתנאי השטח, מתנאי הראות, ממזג
20 האוויר וכו'. אין דומה המהירות הסבירה ביום גשום למהירות הסבירה ביום בהיר;
21 אין דומה המהירות הסבירה בדרך עקלקלה למהירות הסבירה בדרך ישרה; ואין דומה
22 המהירות הסבירה בדרך שאין בה מעבר חצייה למהירות הסבירה בדרך שעליה מעבר
23 חצייה לשימושם של הולכי רגל. ראו: רע"פ 6338/99 בוחניק נ' מדינת ישראל (לא
24 פורסם).

25 סבירותה של המהירות בנסיבותיו של כל מקרה תיקבע, בין השאר, בשים לב לחובה
26 המוטלת על נהג להאט את מהירותו, ועל-פי הנדרש אף לעצור את ריכבו בכל מקרה
27 שבו צפויה סכנה להולכי רגל. כך הוא, במיוחד, שעה שנוהג ברכב מתקרב אל מעבר
28 חצייה. על-פי נורמות אלו - הקבועות גם בתקנות 52 ו-67(א) לתקנות התעבורה -
29 תיקבע גם המהירות הסבירה שיש לנהוג בה ברכב לפני מעבר חצייה".

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 וכן בע"פ (ת"א) 33273-09-11 מדינת ישראל נ' ג'יימי סמיונוב :
2 "סבירותה של המהירות היא שאלה עצמאית הנבחנת לפי הנסיבות. המהירות
3 המותרת אינה מדד המצביע על המהירות הסבירה. כך גם לא ביצוען של עבירות נוספות
4 במהלך הנהיגה. אין כל צורך שנהג יבצע בנסיעתו עבירות עצמאיות ספציפיות כדי
5 שמהירות הנסיעה תיחשב כבלתי-סבירה. נהג יכול לנהוג במהירות בלתי-סבירה אף
6 אם לא ביצע אף עברה אחרת".
7 בענייננו, עסקינן בנאשם שרכב על אופניים חשמליים במהירות מקסימלית של 24 קמ"ש, מהירות
8 קצה של הרכב בו נהג.

9

10 הקשר הסיבתי ואחריות משפטית

11 הנאשם טוען כי המנוח הוא זה אשר התרשל ו"קפץ" על אופניו בהיותו במעבר החצייה, מבלי שלנאשם
12 הייתה אפשרות להגיב ולהימנע מפגיעה במנוח. עוד טען הנאשם שהמנוח היה בגבו אל מעבר החצייה,
13 ולא הראה כל סימנים שהוא עומד לחצות ולכן, לא צפה שיסתובב ויחצה את הכביש. בעשותו כן, טען
14 בא כוח הנאשם לניתוק הקשר הסיבתי שבין התנהגות הנאשם לבין תוצאות התאונה.
15 בע"פ 8827/01 ישראל שטרייזנט נ' מדינת ישראל נאמר :

16 "אכן, הדעת נותנת כי על נוהגים ברכב המתקרבים למעבר חצייה שומה עליהם לצפות
17 הימצאותם של הולכי רגל במעבר החצייה - או הולכי רגל העומדים לעלות על מעבר
18 החצייה - ולנקוט אמצעי זהירות ראויים למנוע פגיעה בהם....
19 הנה-כי-כן, נהג רכב המתקרב למעבר חצייה חייב ליתן דעתו ולצפות אף אפשרות של
20 התנהגות רשלנית מצידו של הולך הרגל. חובה זו קיימת לא אך במצב שבו עומד הולך
21 הרגל על סף מעבר החצייה, פניו אל-עבר הכביש, והתנהגותו מבטאת כוונה לחצות את
22 הכביש. חובה זו קיימת גם במצב שבו מתעורר ספק אם אדם הנמצא בסמוך למעבר
23 החצייה מבקש לחצות את הכביש אם לאו. על חובת הצפיות המוטלת על נהג במצב כגון
24 דא, עמד המשנה לנשיא לוי ברע"פ 6918/02 אחיה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם):
25 "במצב שבו אין זה ברור אם הולך הרגל עומד לחצות את מעבר החצייה אם לאו, ואין
26 אינדיקציה לכאן או לכאן, חייב נהג הרכב לצפות אפשרות כזו ובמקרה מתאים אפילו
27 להאיט את רכבו עד כדי עצירה לפני מעבר החצייה".

28 ...ניישם חובה זו על ענייננו- שלנו וידענו, כי בהתקרבו למעבר החצייה היה על המערער
29 לצפות אפשרות כי יש מי החוצה או המתכוון לחצות את מעבר החצייה, וכמסקנה
30 הנדרשת מכאן היה עליו להאט את מהירותו כדי שיוכל להגיב ביעילות ובמהירות על
31 הסכנה הנשקפת להולכי רגל מנסיעתו... בנסיבות העניין אף התעצמה חובת הצפיות
32 הכללית - המוטלת על כל נהג המתקרב למעבר חצייה - בשים לב לעובדה שבסמוך

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 למעבר החצייה הייתה מצויה תחנת אוטובוס. עובדה זו חייבת הייתה להעיר ולעורר
2 את המערער, ולהסב את תשומת ליבו לאפשרות שיש מי העושה או המתכוון לעשות
3 את דרכו על מעבר החצייה המוביל אל התחנה.

4 יתר-על-כן: שלא כטענת בא-כוח המערער, בענייננו לא "התפרצה" כלל המנוחה אל
5 הכביש שעה שנפגעה על-ידי אופנועו של המערער... לו אך היה המערער מסתכל כראוי
6 אל-עבר מעבר החצייה, ניתן להניח כי יכול היה להבחין במנוחה - אישה בת 79 - אשר
7 רצה בכבדות על מעבר החצייה תוך שהיא מנופפת במקל ההליכה שבידה. גם בהניחנו
8 כי המנוחה חצתה את הכביש ללא תשומת לב לתנועה, ובכך התרשלה, אין ברשלנות זו
9 כדי לנתק את הקשר הסיבתי-המשפטי בין התנהגותו של המערער לבין התאונה.
10 כנדרש מדוקטרינת הקשר הסיבתי, היה על המערער לצפות כי הולך רגל שעל מעבר
11 החצייה לא יהיה ער לרכבו המתקרב, ואולי אף ייטול על עצמו סיכון של חצייה על-אף
12 התקרבות רכבו בהניחו כי בעל הרכב יכבד את זכות הקדימה שלו..."

13
14 וביישום על המקרה שבפניי, על הנאשם היה לצפות כי העומד ליד מעבר החצייה, "על שפת המדרכה
15 ממש", יתכוון ויחל בחציית הכביש, אפילו הולך הרגל עומד בגבו אל הכביש. יתרה מכך וכפי שצוטט,
16 על הנאשם היה לצפות אפילו שהמנוח יתרושל ו"יזנק" אל הכביש או יניח שהנאשם יכבד את זכות
17 הקדימה שלו. קל וחומר כאשר מדובר בקרבה לבית ספר ובמעבר חצייה בו חוצים ילדים רבים.

18 בא כוח הנאשם טוען, ואף צירף פסיקה רלוונטית, כי אין להרשיע את הנאשם על סמך שברירי שנייה
19 וחלקיקי שנייה ואולם, במקרה הנדון הרי שעמדו לנאשם 2 שניות לכל הפחות ולאור מסקנתו של
20 הנאשם לגבי סיבובו של המנוח, ככל הנראה כפול מכך. אמנם הדעת אינה נוחה מקביעת אשמתו של
21 אדם על סמך 4 שניות לכאן או לשם, או מטרים ספורים צפונה או דרומה ואולם, על פי כל החישובים,
22 בנסיעה מתחת למהירות של 24 קמ"ש התאונה הינה נמנעת, בין אם בעצירה של כחמישה מטרים לפני
23 פגיעה במנוח (ת/9) לבין אם בעצירה במרחק קרוב יותר למנוח (ת/10 ו-ת/27). למעשה, התרחיש היחיד
24 בו התאונה הינה בלתי נמנעת הוא במצב בו הנאשם הופתע (ת/28). בניגוד לפסיקה אליה הפנה בא כוח
25 הנאשם - תאונה בשעת לילה בזמן שירד גשם, תאונה בכבישים מהירים, הולכי רגל שחצו כבישים
26 בינעירוניים כשבמעבר החצייה הופיע רמזור אדום, הולכי רגל שהתפרצו בריצה לכביש שלא במעבר
27 חצייה וכו' הרי שבמקרה זה, אין נסיבות המקלות עם הנאשם היכולות להסביר את הפתעתו.

28 לאור האמור, הנני קובע שקיים קשר סיבתי משפטי ועובדתי בין רשלנות הנאשם שלא שם דעתו
29 למתרחש במעבר החצייה ובסביבתו די הצורך ומשום כך, לא בלם את אופניו או למצער, נמנע מפגיעה
30 במנוח על ידי עקיפתו לצד זה או אחר, לבין גרימת מותו של המנוח.

31

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

רמת הרשלנות

בנסיבות התאונה ואופן התרחשותה אינני יכול לומר כי הנאשם התרשל ברמה נמוכה - התאונה קרתה באור יום, בכביש יבש, על מעבר חצייה שליד בית ספר כאשר לרשות הנאשם היה שדה ראייה פתוח ללא מגבלה ועל אף כל אלו, פגע בהולך רגל קשיש שכבר היה באמצעו של מעבר החצייה בנתיב.

יתרה מכך, יש לזכור כי המדובר באופניים בנתיב רחב מאוד (5.9 מטר). אפילו תגובה מאוחרת של הנאשם יכולה הייתה לשנות את התוצאה הטרגית. לו היה הנאשם סוטה לימין או לשמאל, היה נמנע מלפגוע במנוח כליל. לו היה מתחיל בבלימה, אפילו מאוחרת, אולי לא היה נופל המנוח. קשה לשער כיצד הייתה משתנה הסיטואציה אולם ברור כי זו הייתה משתנה לגמרי, בנתוני התיק שלפניי, אילו תשומת ליבו של הנאשם הייתה נתונה לנעשה בסביבת מעבר החצייה.

עם זאת, לא נטען כי הנאשם ביצע עבירות נוספות דוגמת מעבר רמזור באור אדום, התעסקות בטלפון סלולרי, או נסיעה במהירות מופרזת ועל כן, אינני סבור שרמת הרשלנות הייתה גבוהה. כפי שנפסק בעפ"ת (מחוזי-מרכז) 15-08-14034 שיר גנץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.12.2015):

"אין דינה של תאונה שנגרמה כתוצאה מסיכון חריג, או למצער מחושב, שהנהג החליט בהחלטה מודעת ליטול על עצמו(כגון חציית צומת באור אדום, נהיגה במהירות גבוהה, חציית קו לבן רציף, נהיגה בלא רשיון וכיוצ"ב), לבין תאונה שנגרמה מחוסר תשומת לב רגעי ובחוסר מודעות מוחלט...כמובן שגם במקרה האחרון, ראוי להיענש הנהג שהביא לתוצאה הקשה, ואולם בהחלט יש לבחון אותה בפרספקטיבת המידתיות, המביאה בחשבון בין היתר את אופי הסיכון שנלקח על ידי הפוגע עובר לאירוע הטראגי".

לאור האמור, אני קובע שרמת רשלנותו של הנאשם הייתה ברמה בינונית.

אכן, קשה לדרוש תגובה מהירה מהנאשם אך זוהי מציאות חיינו בכבישים, לא כל שכן, בכבישים עירוניים רצופים בבעלי חיים, ילדים, קשישים ועוד.

טענות נוספות שעלו על ידי ההגנה נוגעות למחדלי חקירה:

תיעוד האירוע

כפי שהובא מעלה, בעדותו של ספקטור וכן בת/1, בשל דיווח שגוי של מיקום התאונה, לא הגיעה ניידת ובוחר תנועה לזירה בטרם פונה המנוח ולפני שהנאשם ועדים אחרים עזבו את המקום. כאשר הגיע ספקטור למקום, ניגש אליו מר עובדיאן ומסר לו את שראה (זירת התאונה לאחר התאונה ולאחר

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 שכוחות הצלה הגיעו) ואולם, רק בעדותו בפניי מסר כי צילם את המנוח בזירה ואת התמונות שלח
2 לשוטר ספקטור. עם זאת, ספקטור לא אמר על כך דבר בעדותו וממילא גם לא נשאל, עובדיאן לא ידע
3 לומר האם ספקטור קיבל את התמונות (עמ' 8 לפרוטוקול, ש' 7) ואילו הבוחן הופתע לגלות שעובדיאן
4 צילם תמונות מאחר שלא אמר על כך דבר לבוחן בעת שנחקר על ידו. אמנם הדבר מצביע על מחדל
5 מצד המשטרה ואולם, משלא ידוע מה צולם ומתי, במיוחד לאור עדותו של הנאשם כי הזיז את המנוח
6 לאחר שהלה נפל, הרי שאינני נותן למחדל זה כל משקל. אף אם היו מונחות התמונות בפניי, אינני
7 יודע איזה משקל ניתן היה לתת להן כאשר אין חולק כי המנוח נפגע במעבר החצייה, אלא באיזה
8 מרחק מהמדרכה, בשים לב שהמנוח הוזז טרם הצילום.

9 בעפ"ת (חי') 31447-02-20 **בן סימון נ' מדינת ישראל** [טרם פורסם (2.4.20)] נקבע שאין באי גביית
10 עדות מאת אנשי מד"א שהגיעו לזירה משום מחדל חקירה "**אלא אי מיצוי הליכי החקירה, מאחר**
11 **וברור כי עדותם לא תתרום לחקר התאונה ומנגנון התרחשותה**". ומשם לכאן, אין בהיעדר התמונות
12 אותן צילם עובדיאן כדי ללמד על אופן התרחשות התאונה.

13 כאמור, מאחר שספקטור הגיע למקום התאונה לאחר זמן רב, הרי שלא נמצאו במקום עדים
14 להתרחשות התאונה. לאחר שקיבל הבוחן דיווח על התאונה, יצר קשר עם המודיעים ואולם כולם
15 מסרו שהגיעו רק לאחר שהתאונה קרתה ולא ראו כיצד התרחשה (ת/3). ספקטור, שכבר היה בזירה,
16 ניסה לאתר מצלמות של בית הספר והסופר אך לא הצליח (ת/1). בעניין זה, סבור אני שהמשטרה
17 עשתה כל שיכלה ואין לזקוף לחובת המאשימה את חסרונם של עדים. מכל מקום, כפי שנפסק בע"פ
18 9908/04 **נסראלדין נ' מדינת ישראל** :

19 "השאלה שבפנינו היא האם אי עריכת הבדיקות די בו כדי להטיל ספק באותו שכנוע
20 שהיה נחלתו של בית משפט קמא. נראה לי כי לכך – אין מקום. השאלה עליה צריך
21 בית משפט לענות, היא לעולם האם הראיות שהובאו בפניו די בהן לצורך הוכחת
22 אשמתו של נאשם מעבר לספק סביר, בהבדל מהשאלה האם היו ראיות אחרות,
23 נוספות, טובות יותר שניתן היה להביאן. שיטת המשפט שלנו אינה דורשת את הראיה
24 המכסימלית, אלא את הרמת נטל השכנוע... המציאות מוכיחה, כי כמעט בכל תיק ניתן
25 להצביע על מחדלי חקירה כאלה ואחרים. משמעותם, משקלם והפער שהם יוצרים (אם
26 הם יוצרים) במארג הראיות – הוא עניין לערכאה הדיונית הבוחנת את המכלול".

27

28 וכן בע"פ 54/11 פלוני נ' מדינת ישראל :

29 "כמעט אין לך מקרה בו לא ניתן לנקוט בצעדי חקירה נוספים, ובכל תיק ניתן להצביע
30 על מחדלי חקירה כאלו ואחרים. אך השאלה היא אם יש די ראיות המוכיחות את
31 האישום מעבר לספק סביר ועד כמה ה"אין" מכרסם ממשקל ה"יש", והאם היעדר

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

1 **ראיה הנובע ממחדל חקירתי יכול לסייע לנאשם בביסוס ספק סביר שתוצאותיו זיכוי**

2 **... לא זה המקרה שבפנינו."**

3 לאחר שסקרתי את כל הראיות שהונחו בפני בית המשפט, לא נותר בליבי ספק סביר באשר לאחריות
4 הנאשם.

5 בא כוח הנאשם מיקד טיעונו במדידות אותם ביצע הבוחן וטען כי מדידות אלו שגויות אך לאחר
6 שקראתי את הודעות הנאשם (ת/15-18) וצפיתי בשחזור (ת/19) אינני מקבל טענה זו. כפי שנסקר
7 מעלה, הנאשם הוא זה אשר הצביע על מיקום המנוח, על מיקומו שלו בכביש ועל מיקום התאונה ואף
8 חיזק דבריו כשאמר "בדיוק בנקודה שם". לאור האמור, אינני נותן משקל לעובדה שהמדידה עצמה
9 בשטח (2.1 מטר) לא נעשתה בוודאו כאשר ניתן להיווכח שהנאשם מצביע על אמצע הפס הלבן השני
10 כעל מיקום התאונה ולאור מדידות בא כוח הנאשם (נ/2) מהן עולה כי הפס הלבן מתחיל לאחר 1.82
11 מטר. כמו כן, מצאתי לקבל את הסבריו של הבוחן בחקירתו הנגדית בנקודה זו.

12 בנקודה זו אזכיר כי בת/28 (חישוב שנערך בזמן עדות הבוחן בבית המשפט) מצא הבוחן כי התאונה
13 הייתה בלתי נמנעת בנתונים מסוימים ואולם, לאור כל מה שנכתב מעלה, הרי שלא מצאתי את
14 החישוב רלוונטי למקרה זה.

15 אחרית דבר

16 בעוד שעדויות התביעה אמינות עליי, מגובות בדוחות, בחישובים ובעלות הגיון פנימי, הרי שטענות
17 ההגנה אינן יוצרות ספק סביר, ואילו הנאשם סותר עצמו רבות בנקודות מהותיות. בנוסף, גרסת
18 הנאשם כאילו המנוח קפץ עליו כשני מטר בעת שהיה במעבר החצייה איננה מתיישבת עם המציאות.
19 משכך, ניסה בא כוח הנאשם להיתלות במחדלי חקירה אלו ואחרים ואולם, מצאתי שאין במחדלים
20 אלה די כדי לבסס ספק סביר בדבר אשמת הנאשם.

21 לאור האמור, אני מרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

22
23
24 **ניתנה והודעה היום ב' תמוז תש"פ, 24/06/2020 במעמד הנוכחים.**

25

26
27

אלכס אחטר, שופט

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

24 יוני 2020

גמ"ר 19-04-2822 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' לוי

ב"כ הנאשם:

אבקש טרם שמיעת הטיעונים לעונש להפנות את עניינו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניין העונש.

ב"כ המאשימה:

אין התנגדות בלבד שהמלצות התסקיר לא יגבילו את עמדתנו העונשית.

החלטה

בטרם ייגזר דינו של הנאשם, אני מורה על הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן למבוגרים, אשר ייערך בהתאם להוראות חוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בית המשפט מציין כי אין בהזמנת תסקיר, כדי ללמד על העונש שייגזר על הנאשם בסופו של דבר.

נדחה לטיעונים לעונש לתאריך 25/11/20 שעה 13:30.

הנאשם יוזמן באמצעות בא כוחו בהתאם לפרטי ההתקשרות הבאים:

פקס ב"כ הנאשם: 02-6467767 טלפון ב"כ הנאשם: 050-8588722

באחריות הנאשם ובא כוחו לוודא זימונו והתייצבותו של הנאשם לפגישות אצל שירות המבחן למבוגרים.

המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול לשירות המבחן למבוגרים, אשר יגישו חוות דעתם עד ליום

18/11/20.

התייצבות הנאשם – חובה, אחרת יישפט בהיעדרו, ויוצא נגדו צו הבאה.

ניתנה והודעה היום ב' תמוז תש"פ, 24/06/2020 במעמד הנוכחים.

אלכס אחטר, שופט

הוקלד על ידי אירית פרוקופץ